

॥११॥ पितृ तुल्या विप्राज्येष्ठो भ्राता पितुः समदतिस्मृतेर्ज्येष्ठो भ्रातरस्तेषां वधेन ॥१२॥ १३ ॥ १४ ॥ शिखंडी कपर्दी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः ॥१५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ऋक्षस्य धर्मशास्त्रे क्वचिदन्यथा करणात् कुपितस्य प्रभः प्रार्थितः सन्निति शेषः ॥१८ ॥ १९ ॥ २० ॥ उच्चारिते अन्यथेति शेषः ॥२१ ॥ पापं वितथाभिनिवेशं त्यक्त्वा समीक्षस्य विचारय अयज्ञवाहिनं नयज्ञं बहति तं पापं अवाक्षरपाठनमपराधं ॥२२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

जामदग्न्यश्च कौंतेय मिदं धर्मभृतां वरः ॥ ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निव दिवाकरः ॥११॥ पितृविप्रवधेनाहमार्तो वै पांडवाग्रज ॥ ऋचिर्ह त्वामहादेवं गतो स्मि शरणं नृप ॥१२॥ नामभिश्चास्तु वंदे वं ततस्तुष्टो भवद्भवः ॥ परशं च ततो देवो दिव्यान्पुत्राणि चैव मे ॥१३॥ पापं च तेन भविता अजेयश्च भविष्यसि ॥ न ते प्रभविता मृत्यु रजरश्च भविष्यसि ॥१४॥ आह मां भगवानेव शिखंडी शिवविग्रहः ॥ तदवा संच मे सर्वं प्रसादात्तस्य धीमतः ॥१५॥ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रि यो हं तदा भवं ॥ ब्राम्हणो हं भवानीति मया चाराधितो भवः ॥१६॥ तस्य सादान्मया प्राप्तं ब्राम्हण्यं दुर्लभं महत् ॥ असितो देव लश्चैव प्राह पांडु सुते नृप ॥१७॥ चान् बृहस्पतिसमद्युतिः ॥१९॥ वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षयस्य मनोः सुतः ॥ शतक्रतोरचिंत्यस्य सत्रे वर्ष सहस्रिके ॥२०॥ वर्तमानेऽब्रवीहाक्यं सान्निध्यं चा रि ते मया ॥ रथंतरे द्विजश्रेष्ठ न सम्यगिति वर्तते ॥२१॥ समीक्षस्व पुनर्बुद्ध्या पापं त्यक्त्वा हि जित्तम ॥ अयज्ञवाहिनं पापमकार्षीस्त्वं स दुर्मते ॥२२॥ एवमुक्त्वा म हाक्रोधः प्राह शंभो पुनर्वचः ॥ प्रजयारहितो दुःखो नित्यभीतो वने चरः ॥२३॥ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च ॥ नष्टपानीयपवने मृगैरन्यैश्च वर्जिते २४ अयं जीयद्रु मे देशे रुरुसिंहनिषेविते ॥ भविता त्वं मृगः क्रूरो महादुःख समन्वितः ॥२५॥ तस्य वाक्यस्य निधने पार्थ जातो ह्यहं मृगः ॥ ततो मां शरणं प्राप्तं प्राह योगी महेश्वरः ॥२६॥ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥ साम्यं ममास्तु ते सौख्यं युवयोर्वर्धतां क्रतुः ॥२७॥ अनुग्रहानेव मे ष करोति भगवान्विभः ॥ परं धाता विधाता च सखदुःखे च सर्वदा ॥२८॥ अचिंत्य एष भगवान्कर्मणामनसा गिरा ॥ न मे तात युधिष्ठिष्ठ विद्यया पंडितः समः ॥२९॥ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्मतिमतां वरः ॥ सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ॥३०॥ ततोऽथ भगवानाह प्रीतो मां वै युधिष्ठिर ॥ अर्थास्त्रियतरः कृष्णामस्य सादाद्विष्यसि ॥३१॥

॥२५॥ निधने अंते सद्य एवेत्यर्थः ॥२६॥ साम्यं अवैषम्यं युवयोः गृहसमदशात् क्रतुः ॥२७॥ परं उक्तं यथा स्यात्तथा ॥२८॥ न मे मया समः पंडितोस्ति विद्यया हेतुना ॥२९॥ ३०॥ अर्थात्तद्धर्मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्मास्त्रियस्तनोपि प्रियोऽतरास्मात्तुल्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ॥३१॥